

Til lovforslag nr. L 210. Betænkning afgivet af Boligudvalget den 11. maj 2000

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om leje af almene boliger

(Beboermaksimum)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til by- og boligministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra:

Advokatsamfundet,
Danmarks Lejerforening,
Københavns Kommune,
Lejernes Landsorganisation og
Lejerretslig Forening.

Der er af by- og boligministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservative Folkepartis og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis, Dansk Folkepartis, Centrum-Demokraternes og Enhedslistens medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et mindretal inden for mindretallet (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) finder, at lovforslaget, uanset at det er neutralt formuleret, er rettet mod etniske minoriteter. De har i højere grad end andre grupper i det danske samfund en tradition for at bo flere generationer sammen. Det er SF's indtryk, at langt de fleste af disse husstande fungerer uden, at det giver anledning til problemer. Der, hvor der er problemer med

støj m.m., som giver nabogener, bør der naturligvis kunne gribes ind, men hertil er virkemidlet i lovforslaget alt for upræcist til at være det rette middel, og det er SF's opfattelse, at det i så tilfælde bør være sager, der som udgangspunkt afgøres mellem lejer og udlejer.

Det er værd at bemærke, at der højst er tale om 1000 husstande – et tal, som meget vel reelt kan være måske 500 husstande – hvor der bor et antal personer, som overstiger lovforslagets regler. Blandt dem vil der være en stor del husstande, der ikke giver anledning til problemer. Der er derfor efter SF's opfattelse tale om et voldsomt forslag i forhold til de reelle problemer, der kan være tale om, og det er helt ude af proportioner at hævde, at forslaget er nødvendigt på grund af belastning af boligområdet.

Et andet mindretal inden for mindretallet (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) har den generelle holdning, at der også på dette område bør herske aftalefrihed mellem lejer og udlejer. Dansk Folkeparti kan således ikke støtte lovforslaget.

Et tredje mindretal inden for mindretallet (Enhedslistens medlem af udvalget) mener ikke, at beboermaksimumsregler – frivilligt for udlejer eller ej – løser de boligsociale opgaver med en mere varieret beboersammensætning. Enhedslisten foreslår en mere grundlæggende helhedspolitik, der inddrager både den almene og den private sektor, herunder pensionskassebyggerierne, samt andelsboligerne.

Det er nødvendigt at kigge nøje på sammenhængen mellem byfornyelsespolitikken, kvar-